

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010700
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8319010700.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom 21.09.2021 v trestnej veci odsúdeného G. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/75/2019 zo dňa 24.05.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného G. X. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Humenné podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil odsúdenému G. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L.B. XXXX/XX, V., výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/75/2019 zo dňa 18.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2019, na dobu 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený G. X. v zákonnej lehote písomnú sťažnosť, ktorú ale do rozhodnutia nadriadeného súdu bližšie nezdôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd, v zmysle ustanovenia §192 ods.1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom uznesenia predchádzalo a zistil nasledovné.

Z predloženého spisu vyplýva, že sťažovateľ G. X. bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/75/2019 zo dňa 18.11.2019, právoplatným dňa 27.11.2019, odsúdený za prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody na 6 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na 1 rok a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín na 6 rokov. Skúšobná doba u odsúdeného G. X.Á. uplynula dňom 28.11.2020.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I.

Podľa § 419 ods. 1, ods. 4 Tr. por., o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípadnom predĺžení skúšobnej doby. Ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej súd pokračuje podľa § 408.

Na tomto mieste si je nutné uviesť, že pre osvedčenie sa odsúdeného na podmienený trest odňatia slobody bolo nutné v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. v spojení s účelom trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. splniť prísne podmienky. Odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nie len trestného činu ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre premenu podmieneného trestu odňatia slobody. Požiadavka na vedenie riadneho života je teda požiadavkou, ktoré odráža skutočnú nápravu páchatelia, keďže odzrkadľuje aj to, ako si v iných smeroch plnil svoje občianske, rodinné a iné podobné povinnosti vo vzťahu k spoločnosti a jej členom. Požiadavku nepáchania trestnej činnosti ako elementárny základ pre posudzovanie toho, či odsúdený viedol riadny život však nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvykle výnimočného v živote odsúdeného, navyše počas relatívne krátkej doby jeho vlastného života sprevádzaného plynutím skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Pokiaľ teda odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia zásadným spôsobom poruší požiadavku vedenia riadneho života za okolností absencie splnenia podmienok pre ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti a takým porušením je spáchanie úmyselného trestného činu dokonca s použitím okolností podmieňujúcej požitie vyššej trestnej sadzby ako v tomto prípade, nemožno sa s názorom obhajoby stotožniť.

Okresný súd na riadne vykonanom verejnom zasadnutí správne zistil, že sťažovateľ bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. OT/21/2020 zo dňa 14.02.2020, právoplatným dňa 14.02.2020, za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorých sa dopustil dňa 12.02.2020, teda počas plynutia hodnotenej skúšobnej doby. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Po nástupe výkonu trestu bol dňa 22.07.2020 podmienene prepustený so skúšobnou dobou na 2 roky.

Nemožno pritom prehliadnúť, že menovaný sa už pred posudzovaným odsúdením do rozporu s Trestným zákonom dostal spáchaním obdobnej trestnej činnosti ako v posudzovanom prípade, čo celkovo svedčí vysokej miere náchylnosti sťažovateľa práve na páchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák..

Odsúdenému teda bola poskytnutá príležitosť, aby riadne viedol život a aby tak preukázal v predmetnej skúšobnej dobe, že sa polepšil a aby priamy výkon trestu odňatia slobody na dosiahnutie jeho nápravy a ochrany spoločnosti nebol potrebný. Bolo však preukázané, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby spáchal ďalšie trestné činy, dokonca jedným z nich aj obdobný úmyselný prečin. Takéto správanie sa podmienene odsúdenej osoby nie je zlučiteľné s požiadavkou viesť počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia riadny život.

Už citované ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. predpokladá, že v prípade porušenia riadneho spôsobu života odsúdeným počas skúšobnej doby, bude pravidlom podmienený trest premeniť, len výnimočne za existencie zvláštnych, nie bežných okolností, je možné uvažovať o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti ale len vtedy, ak skúšobná doba trvá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák.. Možno pritom poukázať na ustálenú súdnu prax prezentovanú v stanovisku č. 44 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 4/2013, podľa ktorej o primeranom

predĺženie skúšobnej doby môže súd rozhodnúť len počas jej plynutia, v prípade, že skúšobná doba predchádzajúceho podmieneného odsúdenia už uplynula, súd o jej primeranom predĺžení už rozhodnúť nemôže.

Už uplynutie tejto doby tak okresnému súdu teda tvorilo zákonnú prekážku pre daný postup. Bez ohľadu na to sa ale žiada uviesť, že ani nadriadeným súdom neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto postup odôvodnili, aj keby skúšobná doba aktuálne plynula.

Okresný súd tak odôvodnene a zákonne dospel k záveru, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život a dopustil sa opakovane rovnakého protiprávneho konania. Odsúdený prejavil výrazný sklon k porušovaniu požiadavky vedenia riadneho života, čo odôvodňuje potrebu pôsobenia prostriedkov výkonu trestu odňatia slobody. Len hrozba výkonu trestu odňatia slobody nesplnila účel trestu uvedený v § 34 ods. 1 Tr. zák.. Súd prvého stupňa rozhodol správne, odôvodnene a v súlade so zákonom.

Rovnako odôvodnené a zákonné bolo aj rozhodnutie okresného súdu o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, pretože odsúdený G. X. v posledných 10 rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Preto nadriadený súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.